

gen dermed cirkulerer hele Landet rundt; Loven vil altsaa blive omgaaet, og Statskassen vil ikke faae nogen Indtægt. Jeg tør paastaae, at en saadan Foranstaltning er urigtig, og at det derimod vilde være gavnligt for en fornuftig Omsætning at lade Anviisninger gaae uden nogen Omsætning. Hvis Nogen skulde mene, at det vilde medføre Risiko for Omsætningen, om Anviisninger saaledes kom til at gaae i stort Omfang, omkring i Landet, skal jeg tillade mig at erindre om, at disse Anviisninger udstedes for Penge, som for Udstederens Regning staae i den Bank, hvorpaa Anviisningen lyder, og det vilde altsaa være et Bedrageri, som kunde straffes efter Loven, hvis Nogen udstedte en Anviisning, der ikke var saaledes baseret, der kun var et fingeret Papir; dette Tilfælde vil være saa sjældent, at jeg troer, der ikke behøves at tages Hensyn dertil. Jeg maa her tillade mig at gjøre den almindelige Bemærkning, at naar der er Tale om, at man beforder Svindel ved at ophjælpe Omsætningen, saa tages det Ord Svindel i meget forskjellig Betydning; hvad der skeer i rolige Tider, faar ikke det Navn, men saasnart der kommer vanstellige Omsætningsperioder, saa siger man: Ja, det er Svindel. I rolige Tider ere alle saadanne Instituter som Nationalbanken og de to andre Banker her i Byen fortræffelige og solide og nyde fuld Tillid, men saasnart der kommer en panist Stræk over den kommercielle Verden, ere alle saadanne Instituter usolide, nemlig forsaavidt de ville være ude af Stand til at betale, hvad de have lovet, det vil sige: Metal for Sedler, og dette følger af sig selv, thi ingen Bankforretning vilde kunne drives med Fordeel, naar man bestandig skulde være forberedt paa en saadan unormal Tilstand. Hvis ærede Medlemmer skulde tvivle om, hvad jeg siger, vil jeg bede dem eftersee det sidste Nationalbankregnskab, som findes i Aviserne, og man vil da see, at Bankens Sølveholdning er $3\frac{1}{2}$ Million Rd. hvoraf en stor Deel imidlertid ikke er Sølve, men udenlandske Buxler, der i rolige Tider ere fortræffelige, men som, naar den paniste Stræk indtræder, ikke kunne forvandles til Metal. Banken har en disponibel Kasseholdning af godt $\frac{1}{2}$ Million, hvilket er nok i rolige Tider, men den har Kontofuranter til et

Beløb af 2,800,000 Rd., og dersom imorgen tidlig disse 2,800,000 Rd. paa eengang forlangtes udbetalte, saa vilde Banken ikke være i Stand til at betale dem efter almindelige Regler. Lad os altsaa ikke tænke paa Andet end almindelige, rolige Tider, og saa tør jeg paastaae, at det vil være nyttigt, at slige Anviisninger komme ud i Landet og tjene som Hjælpeomsætningsmiddel. Det er, saavidt jeg erindrer, blevet sagt i Landstinget, at en Anviisning kan sammenlignes med en Udleveringsseddel paa Varer, men der er dog en isiefaldende Grundforskjel mellem disse to Ting. Naar en Kjøbmand f. Ex. udsteder en Udleveringsseddel paa sin Paghussforvalter for 10 Sække Kaffe, saa har denne Seddel en anden Karakter end en Anviisning paa 100 Rd. paa Banken; denne har en bestemt Værdi, som ikke forandrer sig, hvor meget, eller i hvor lang Tid den endog cirkulerer, medens de 10 Sække Kaffe ere af en variabel Natur, og man kan heller ikke gaae og hente dem, som man henter de 10 Daler i Banken; jeg troer altsaa ikke, at denne Sammenligning paa nogen Maade holder Stik. Anviisninger paa Varer fremme ikke Omsætningen, Anviisninger paa Penge befordre den, og det er derfor, jeg foreslaaer, at man fritager dem for en Byrde, som ikke indbringer Statskassen Noget, men kun tjener til, at man omgaaer Loven. Jeg vil haabe, at den Bankforretning, som er nødvendig til Udviklingen af en sund og fornuftig Omsætning her i Landet, ikke maa mangle, og jeg skal sige til, at jeg ikke troer, at vi have for mange Bankinstituter, men tvertimod, at vi, naar vi gaae lidt fremad, kunde trænge til flere. Lad os altsaa ikke benytte en Stempelloy som denne til at gribe skadeligt og hæmmende ind i Forhold, som vi alle nyde Godt af, og lad os ikke, naar der som her ikke foreligger noget stort finantseelt Spørgsmaal, holde os til saadanne fuldstændige Bagateller, som disse Indtægter i Skikkelse af Stempelafgifter paa Aktier og paa Transport af Anviisninger kunne være for Statskassen. Jeg troer, at dette ikke er rigtigt, og jeg haaber, at jeg skal faae flere ærede Medlemmer til at hjælpe mig med til anden Behandling at tilvejebringe en Forandring i Lovforlaget i den omtalte Retning. Forsaavidt det